ὁμολογῶ καὶ σὲ τὸν ἀληθινὸν ἐκ τοῦ πατρὸς | [6] ἀνάρχως ἀφράστως γεννηθέντα, ἀληθῆ θεὸν μονογενῆ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένοντο · ἵνα μήτε αὐτὸς τάξει ἢ δυνάμει δύνῃ | [7] εἶναι κατώτερος · τόσον σε εἶναι ὁμολογῶ τὸν γεννηθέντα, ὅσος ἐστὶν αὐτὸς ὁ γεννήσας · οὐχ ὅτι δὲ λέγω γεννητὸν ἐκ τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν, | [8] τῇ θεία καὶ ἀφράστῳ γεννήσει τινὰ χρόνον ἐπιγράφω, ἀλλ' οὔτε τὸν πατέρα λέγω ποτὲ ἄρξασθαι, οὔτε σε τὸν αὐτοῦ υἱὸν · ὅτι | [9] ἀεὶ ἦν πατὴρ, ἢ γὰρ ἂν οὐδ' ὅλως ἦσθα υἱός; οὐ γὰρ ἄλλως ὁμολογεῖν δυνάμεθα ἀΐδιον τὸν πατέρα, ἐὰν μὴ ὁμολογήσωμεν | [10] καὶ σὲ συναΐδιον τὸν υἱὸν · ἀπὸ τοῦ υἱοῦ γὰρ ὁ πατὴρ λέγεται · καὶ ἐπεὶ ἀεὶ ἦν πατὴρ, ἀεὶ κεκλῆσθαι υἱὸν ἀναμφίβολόν ἐστι.

σὲ | [11] ὄντως πιστεύω τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀληθῆ θεὸν, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιτὸν, οὔτε γεννητὸν οὔτε ἀγέννητον · ἀλλ' ἐκ πατρὸς υἱοῦ τε ἀνεκδιηγήτως | [12] προχωροῦν, καὶ ἐν πατρὶ ἅμα τε υἱῷ οὐσιωδῶς μένον · οὕτω τοίνυν ἐξ ἀμφοῖν προχωρεῖς, ἵνα ἀχωρίστως ἐν ἑκα . . . | [13] μένῃς · καὶ ἵνα οὕτω κατὰ πάντα ᾖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ καὶ υἱῷ ἶσον, συναΐδιον, ὁμοούσιον, ὡς μήτε θελήσει μήτε | [14] δυνάμει μήτε ἀϊδιότητι μήτε οὐσία διαφέρειν σε δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν ἢ ἐκκόπτεσθαι ἀφ' ὧν προχωρεῖς · το . . . | [15] ἀΐδιον τὸν πατέρα ἄνευ γεννήσεως, ὅλον τὸν πατέρα ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ

initio ineffabiliter natum, uerum Deum unigenitum, per quem omnia facta sunt, *et uerum Patris Verbum, non factum, non creatum, non adoptatiuum: sed genitum et unius cum Patre substantiae, atque ita per omnia aequalem Deo Patri, ut nec tempore,* nec gradu, nec potestate esse possis inferior. Tantumque te esse confiteor qui genitus es, quantus est ipse qui te genuit. Non autem quia dico genitum a Patre Filium, diuinae et ineffabili generationi aliquod tempus ascribo: sed nec Patrem dico aliquando coepisse, nec te eius Filium. Quia semper fuit Pater, nunquam igitur non fuisti Filius. Non enim aliter confiteri possumus aeternum patrem, nisi confiteamur etiam coaeternum filium. Ex filio enim pater dicitur: et quia semper Pater fuit, semper habuisse Filium dubium non est.

XVIII. Te quoque credo Spiritum sanctum uerum Deum, non factum, nec creatum, nec genitum, neque ingenitum: sed ex Patre Filioque inenarrabiliter procedentem, et in Patre simulque Filio substantialiter permanentem. Sic igitur ab utroque procedis, ut inseparabiliter in utroque maneas: atque ita per omnia Deo Patri et Filio aequalem, coaeternum, consubstantialem, ut neque potestate neque uoluntate neque aeternitate